

пѣние: той никакъ не се е тревожилъ въ затвора, работилъ, училъ, готовъ да прѣтърпи всичко. Търпѣнието е една черта въ характера, съ която човекъ не се ражда, но която се придобива съ усилия. Всички страдания въ свѣта иматъ за цѣль само да сформиратъ у насъ търпѣнието, да се научимъ да търпимъ, да бждемъ хладнокрѣвни, да гледаме съ вѣра на бждещото и, каквито несгоди и разочарования да имаме, никога да не се обезсърчаваме. Момата може да каже: „Моитѣ мечти сж да се омжжа споредъ моя идеалъ“, а като се омжжи, казва: „Моятъ животъ спира“. Не, тя е въ началото на живота. Нѣкои казватъ: „Изгубихъ си паритѣ“. — Що отъ това? Ти си въ началото на своя животъ — нищо не си изгубилъ. „Изгубихъ си здравето“. — Ти си въ началото на своя животъ: друго здраве ще добиешъ. Въ каквото положение и да бждемъ поставени, ние трѣбва да търпимъ и да се уповаваме на Бога до послѣдна минута. Тази вѣра трѣбва да бжде дълбока въ всичкитѣ ни работи. Нѣкои искатъ да иматъ добро общество, да сж заобиколени съ добри хора. Иосифъ, като чужденецъ, живѣеше между чужди хора, но той съумѣ съ своето сърце и съ своя умъ да направи отъ тия хора добри приятели. Ама казватъ нѣкои: „Хората сж грѣшни“ — Отъ тия грѣшници именно си създайте приятели: въ тѣхъ има благородни души. Съврѣмениятъ християнинъ казва: „Той не е вѣрующъ, той е още зеленъ“. — Ами че, докато не бжде зеленъ, може ли да узрѣе? Нѣщата, които изникватъ изъ земята, първо сж зелени, не узрѣватъ веднага. Зеленината е процесъ, чрѣзъ който се изсмукватъ соковетѣ, и, когато се набератъ,